

פתח אליהו הנביא

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר:

[פתיחה/הקדמה לחכמה, מתוך הקדמות תיקוני הזוהר, מפי אליהו הנביא זכור לטוב, לטוב הכוונה שזה שבח שהוא מלאך הברית, ועלה כולו טוב לשמיים ללא ייצר הרע, לכן זכור לטוב, ואמר אלו הדברים במערת רשב"י]

רבון עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חֵד וְלֹא בְּחֻשְׁבֹּן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּדָ כָּלָל;

[ריבון/אדון העולמים אתה הוא אחד/באחדות גמורה, ולא שייך בך חשבון/ריבוי/פירוד ואתה לא בתחשיב של 10 הספירות אלא האין סוף ברוך הוא, נשגב מהם ובלתי מוגבל ומופשט מכמות, ואתה הוא עליון על כל העליונים – ג ראשונות: כתר חכמה בינה, וגם עולמות אין קץ של עולם א"ק מעל אצילות, הבורא עליון מהם, ונסתר מכל הנסתרים, ואין למחשבה תפיסה ואחיזה בך כלל ויכולת להשיג את מהותך שאפילו מלאכים לא יכולים להשיג ולכן שואלים: אֵיךְ מְקוֹם קְבוּדָּא לְהַעֲרִיצָא]

אַנְתָּ הוּא דְּאַפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנֵין וְקָרִינָן לֵוִן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִין וְעֲלֵמִין דְּאֲתַגְלִין, וּבְהוֹן אֲתַפְסִיאת מְבַנִּי נִשְׂא.

[אתה שהאצלת 10 תיקונים/לבושים בעת הבריאה, וקראת למידות שבהם נברא העולם, 10 ספירות, לשון ספירים אורות המתנוצצים מאור האין סוף שהוא המקור שלהם, הם 10 המאמרות של בראשית, להנהיג באמצעותם, עולמות מכוסים ונסתרים שלא מתגלים לעין, אצילות בריאה יצירה עשיה, ועולמות גלויים, עולם הגשמי הזה, ועל ידי 10 הספירות שהם לבושים לך, אתה מסתתר/מתכסה מבני האדם, כדי שיהיה בחירה חופשית, אבל הכיסויים לא משנים את עצמותך אלא אצל מי שחווה, חווה אותך בתודעה דרך אותו כיסוי]

וְאַנְתָּ הוּא דְּקָשִׁיר לֵוִן וּמִיחַד לֵוִן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָא כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חֵד מִן חֲבֵרִיהּ מְאֵלִין עֶשֶׂר אֲתַחְשִׁיב לִיהּ כְּאֵלֹו אַפְרִישׁ בְּדָ.

[ואתה הוא שקושר את הספירות באור מקיף, ומייחד אותם באור פנימי, וכל מי שמפריד או פוגם בספירה אחת מחברתה על ידי מעשיו, כלומר גרם לקיצוץ בנטיעות האילן, זה אסור להפריד הפרי מן העץ, את השכינה מהקב"ה, או אם פוגם באלו 10 ספירות, נחשב לו כאילו הפריד ופגם בכבודך, כי אור האין סוף הוא אין סופי ומתפשט בשווה בין הספירות ולא שייך חלוקה בהם כי האור שבכל ספירה, אותו אור, ורק הספירה היא לבוש שונה לאותו אור אבל האור לא משתנה ביניהם, בדומה לאור השמש שמאיר מהחלון, שיש בו וילון, הוילון לא משנה את האור עצמו אלא מצמצם אותו למידה הנצרכת כדי לא לסנוור]

וְאֵלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנֹון אֲזֵלִין כְּסִדְרָן חֵד אַרְיָה וְחֵד קֶצֶר וְחֵד בֵּינונִי.

[ואלו 10 הספירות, הם מסודרות לפי הסדר הזה, אחד ארוך אפיים, זה מידת החסד

כנגד קו הנהגה חכמה-חסד-נצח, אחד קצר רוח וזה מידת הגבורה כנגד קו הנהגה בינה-גבורה-הוד, ואחד בינוני/ממוצע ביניהם והוא מידת הרחמים/תפארת שכלולה משניהם, כנגד קו הנהגה דעת-תפארת-יסוד]

וְאַנְתָּ הוּא דְאֶנְהִיג לִוְן. וְלִית מָאן דְאֶנְהִיג לָהּ לָא לְעִילָא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מְפַל סְטָרָא.

[ואתה הוא שמנהיג אותם, שהרי הספירות לא פועלות מכח עצמם, ואין מי שינהיג אותך או יגיד לך מה לעשות, לא למעלה ברוחניות ולא מלמטה מן העפר ולא משום צד, חסד או דין, כי הבורא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין]

לְבוּשֵׁין תְּקַנְתָּ לִוְן דְּמַנְיָהּ פְּרָחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נָשָׂא. וְכַמָּה גּוּפִין תְּקַנְתָּ לִוְן דְּאֶתְקַרִּיאָו גּוּפָא לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן וְאֶתְקַרִּיאָו בְּתַקּוּנָא דָּא.

[לבושים רוחניים עשית/התקנת ל10 ספירות דאצילות, שהם 10 ספירות של עולם הבריאה, שממחצב הנשמות שהוא עולם הבריאה, באים נשמות לבני האדם, וכמה כלים רוחניים עשית לספירות דאצילות שהם עולמות בריאה יצירה עשיה, מבחינת כלי פנימי אמצעי חיזון, שהם נפש רוח נשמה, והם נקראים גוף יחסית לערך הספירות אליך שהם הלבושים שלך, והכלים האלו הם לבושים לספירות, המידות שבהם אתה מנהיג את העולם, ואותם הלבושים של הספירות, אותם כלים לאורות הרוחניים מהספירות: הנפש רוח נשמה, וכלים מן המלאכים: שרפים חיות הקודש ואופנים, שמכסים ומסתירים את הנהגתך דרך הספירות ופועולתם בעולם, כדי שיהיה לאדם בחירה חופשית ושכר, אז אותם 10 ספירות נקראו וממופים בגוף לפי הסדר הזה, כי מבשרי אחזה אלו"ה]

תְּסַד דְּרוּעָא יְמִינָא. גְבוּרָה דְּרוּעָא שְׁמָאלָא. תְּפַאֲרַת גּוּפָא. נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין.

יְסוּד סִימָא דְּגּוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׂבָעֵל פֶּה קָרִינָן לָהּ.

[חסד ממופה כנגד זרוע ימין, גבורה כנגד זרוע שמאל, תפארת כנגד הגוף, נצח והוד כנגד 2 השוקיים נצח שוק ימין, הוד שוק שמאל, יסוד כנגד מקום סיום הגוף אות ברית קודש, מלכות מכונה פה, משום שהיא כנגד תורה שבעל פה, קוראים אותה, כי כל המוחין של הנבראים התחתונים מתגלים על ידה על ידי התעוררות הרצון, לעומת המוחין הקבועים שנקראים תורה שבכתב, מבלי צורך עליית רצון לשפע תודעתי כלשהו]

תְּכַמָּה מוֹחָא אִיהִי מַחְשְׁבָהּ מְלָגָאוּ. בִּינָה לְבָא וּבָהּ הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֵלֶיךָ תְּרִין כְּתִיב הַנִּסְתָּרִית לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ.

[ספירת חכמה היא כנגד המח, והיא המחשבה הפנימית, שורש המחשבה, ספירת הבינה, נקראת לב, משום שבה הלב מבין, כי ההבנה תלוי בלב, האם לב בשר או לב אבן, והאם הלב באמונה פנימית בבורא, ועל 2 אלה, חכמה ובינה כתוב, הפעולות הנסתרות שבמח והלב, נגלות לה' אלוקיננו, ולא נגלות לעין שלנו, שאת שאר מידותיו מתגלות בעולם באופן שניתן להבחין גם גשמית, החכמה והבינה שלו נסתרות מאיתנו בעת שפועלות בעולם, כי החכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה]

כְּתֹר עֲלִיּוֹן אִיהוּ כְּתֹר מַלְכוּת. וְעַלִּיה אֶתְמַר מְגִיד מְרֹאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקָפְתָּא דְתַפְלִי.

[ספירת הכתר עליון של אצילות, הוא כמו כתר של מלכות, כי כל כתר של פרצוף תחתון הוא מלכות של פרצוף עליון, והוא מגיד, כלומר מחבר בין, מראשית, זה עולם אצילות מעולמות אבי"ע, אל אחרית, זה תחתית עולם א"ק שמעל אצילות, והוא כמו הקרקפת שעליה מניחים תפילין של ראש, בחינת קוצו של יו"ד, שמחבר אותנו אליו בדבקות, וכתר זה בחינת אור מקיף, אור היחידה]

מְלָגָאוּ אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת נא"ו וְאוֹת ה"א דְאִיהוּ אֶרַח אַצִּילוֹת. אִיהוּ שְׁקִי דְאֵילָנָא בְּדֻרְעוּי וְעֵנְפוּי. כְּמִיָּא דְאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא וְאֶתְרַבִּי בְּהֵוָה שְׁקִי:

[פנימי 10 ספירות דאצילות, הוא שם שיוצא בגימטריה, מ"ה/אד"ם דאצילות, והוא מורכב ממילוי השם: יו"ד-ה"א-ו"ה-א, שנקרא שם מ"ה, אור פנימי שמאיר באצילות, לעומת שם גימטריה ב"ן, שמאיר בעולמות הפירוד – ביי"ע, אותו שם מ"ה, ההארה שלו מחברת כמו אריחים, את 10 ספירות דאצילות באחדות, והוא משקה את האילן העליון פרצוף ז"א דאצילות, בשפע אל תוך זרועותיו, חסד וגבורה, ומשקה אותו בענפיו, נצח והוד, כמו מים שמשקים לעץ שגדל באותה ההשקיה, ועל ידי זאת ההשקיה מנהיג את פעולת הספירות]

רַבּוֹן עֲלִמִין אֵנֶה הוּא עֶלְת הָעֵלּוֹת וְסִבַּת הַסְּבוֹת דְאֶשְׁקִי לְאֵילָנָא בְּהֵוָה נְבִיעוּי. וְהֵוָה נְבִיעוּי אִיהוּ כְּנֻשְׁמָתָא לְגוֹפָא דְאִיהוּ חַיִּים לְגוֹפָא.

[אדון העולמות, אתה הוא עילת העילות, יוצר היצורים, וסיבת הסיבות, ומסובב המסובבים, אתה המשקה לאילן ה-10 ספירות באותו מעיין שהוא הארת שם מ"ה, ואותו מעיין של שפע, הוא כנשמה שמאירה לכלי ה-10 ספירות והוא מחייה ונותן חיות בתוך כלי ה-10 ספירות]

וּבְךָ לִית דְּמִיּוֹן וְלִית דִּיּוּקָנָא דְגוֹפָא מְכַל מַה דְּלָגָאוּ וּלְבַר. וּבְרָאתָ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. וְאַפְקַת מְנַהוֹן שְׁמִיָּא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיָא וּמִזְלֵי.

[ואין בך שום דמיון, מכיוון שאתה אין סופי ומופשט מגשמיות, ואין לך לא דיוקן/ציור ולא גוף מוגשם, מכל הבחינות החיצוניות והפנימיות, ואתה בראת שמים וארץ, פרצוף ז"א ונוקבא דאצילות, ושמים וארץ גשמיים, והפקת/הוצאת מהם שמש ולבנה, כוכבים ו120 המזלות]

וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְעֵדֶן וְעֵשְׂבִין וְחִיָּין וְעוֹפִין וְנוֹנִין וְבְעִירִין וְבְנֵי נֶשָׂא.
לְאַשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאין וְאִידֵי יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עֲלָאין וְתַמְאִין.

[ובארץ הגשמית בראת עצים ועשבי מאכל, וגן עדן הארץ בעשיה - וגם גן עדן עליון בעולם הבריאה מן הארץ
היא השכינה שנקראת ארץ, ועשבים שוטים-לא אכילים בראת בארץ הגשמית, וחיות-בנוסף לבעלי חיים
גשמיים גם הכוונה לחיות הקודש בעולם יצירה, ועופות-גם מלאכים הם נקראים עופות, ובראת דגים בים ובני
אדם בארץ, כדי שנוודע על ידם, בכוחות והנהגה עליונים מאיתנו, ונוודע איך יונהגו על ידי הספירות עליונים
מלאכים ונשמות, ותחתונים, בני אדם, בבחינת שאו מרום עיניכם]

וְאִידֵי אֲשֶׁתְּמוֹדְעֵן מְעֲלָאִי וְתַמְאִי וְלִית דִּידְעֵ בְּךָ כָּלֵל. וְבֵר מְנַךְ לִית יְחוּדָא בְּעֲלָאִי וְתַמְאִי.
וְאַנְתָּ אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא אָדוֹן עַל כָּלָא.

[ונבין מהבריאה, להוודע לגדולתו לעומת העולמות העליונים והתחתונים, ואין מי ששיג בכ ידיעה כלל,במהותו
אלא נוכל להבחין בפעולותיו בעולם אבל לא במהותו, ובלעדי האור אין סוף הבא ממך שמחיה את העולמות
והנבראים, אין ייחוד/אחדות לא בעליונים ולא בנבראים התחתונים, ואתה נודעת כאדון פנימי על כל הנבראים
העליונים והתחתונים, ולכן ממעשיך הכרוך]

וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אֵית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ. וּבְהוֹן אֶתְקִרְיָאוּ מְלָאכְיָא. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ
דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל נְשָׁמָה וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימֵי דְכָלָהּ.

[נוכל 10 הספירות, כל אחת מהם יש לה שם/כינוי פרטי ידוע, ובהם נקראו המלאכים, ואתה אין לך שם/כינוי
ידוע, כי אין שייך לכנותו בשום שם, כי שם זה כלי סופי, והבורא אין סופי ובלתי בעל תכלית אין כלי שיכול
להכיל את האין סופיות שלו, הוא מעל הכינויים, והוא זה שממלא את אותם השמות והכינויים הרוחניים
והמלאכים הם הכלים לאור אין סוף, שמתמלאים באור פנימי ושפע רוחני מהבורא שמחיה אותם, ואתה הוא
שלמות הכל, אין בך חיסרון או צורך כלל, אלא מלא בשפע אין סופי נצחי, שמשלים את פעולתם של 10
הספירות באור מקיף להנהיג את העולם במידות שבראת]

וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלַּק מִנְהוֹן. אֲשֶׁתְּאָרוּ כְּלָהּ שְׁמָהּ כְּגוֹפָא בְּלָא נְשָׁמָתָא.

[ואם אתה תסתלק מהם, ותפסיק מן ה10 ספירות את השפע והחיות שלהם, אז הם יישארו כמו גוף ללא
נשמה, כלי ריק בלי אור, שאין להם חיות מעצמם וגם לא לנו, אלא הכל מן הבורא כל רגע ורגע שיש לנו]

אַנְתָּ חֲכִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יְדִיעַא. אַנְתָּ הוּא מְבִין וְלֹא מְבִינָה יְדִיעַא.

[אתה חכם ולא מכח ספירת החכמה שבראת, אלא אתה שורש החכמה כולה, ואתה מבין ולא מכח ספירת
הבינה שבראת באה ידיעתך]

לִית לָךְ אֶתֶר יְדִיעָא. אֵלֶּא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תִּקְפֹּךְ וְחִילָךְ לְבְנֵי נָשָׂא. וְלֹאֲחֻזָּא לֹון אִידִּ
אֲתִנְהִיג עֲלִמָּא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְאִינוּן צִדְקָא וּמִשְׁפָּט פְּפוּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נָשָׂא.

[אין לך מקום ידוע, מכיוון שאצילות מופשטת ממרחב וזמן גשמיים, ומקום זה גבול והבורא אין סופי, ומכיוון שאתה מקומו של עולם ומכיל את הבריאה כולה בתוכך, ולכן עליון מכל המקומות כי אתה מקום כל המקומות שאין מקום ריק מהנהגתך, ולכן יש הסתרה ממקומך בתודעה שלנו כדי, להודיע לנו כוחך והתקיפות וגבורתך לבני האדם, כדי להראות להם איך מונהג העולם-לשון העלם, על ידי מידות דין ורחמים, כדי שמההבחנה הזאת נתחבר למידות הבורא על ידי ההתבוננות הזאת, ודין ורחמים נקראים צדק-מלכות ומשפט-ז"א, השכינה והקב"ה, והכל לפי מעשי בני האדם, כי בני ישראל קרויים אדם, עליהם נאמר: וְדָוִד בְּדָגַת הַיָּם (לחבר את השכינה והקב"ה על ידי מעשיהם הטובים) וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם (המלאכים שנבראים מאותם מעשים טובים)]

דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא. צִדְקָא מְלָכוּתָא קְדִישָׁא מֵאֲזִנֵּי צִדְקָא תִּרִין סִמְכֵי קְשׁוּט. הֵין צִדְקָא אוֹת בְּרִית.

[דין הוא ספירת הגבורה, ושורש המשפט הוא עמוד אמצעי – תפארת עמוד האמצע/ממוצע, ושורש הצדק הוא ספירת המלכות הקדושה, מאזני צדק הם נצח והוד, שנים סומכי האמת, ואמת הוא צדק הוא ספירת היסוד אות ברית]

כִּלָּא לְאַחֲזָאָה אִידִּ אֲתִנְהִיג עֲלִמָּא. אֲבָל לָאו דְאִית לָךְ צִדְקָא יְדִיעָא דְאִיהוּ דִּין. וְלָאו מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי. וְלָאו מְכָל אֱלִין מְדוֹת כָּלִל.

[נכל זה נברא, כדי שנחזה איך מונהג העולם על ידי הבורא שמנהיג הכל, אבל לא שיש לך בעצמותך כינוי הצדק שהוא דין, כי כינוי זה כלי והבורא מאיר באור הממלא את הכלים, לכן לא שייך בבורא מידות/שמות, כי הוא אין סופי ולמידה יש סוף, אלא הוא ברא את המידות כמו שברא אותנו, והם כלים להנהגת הבריאה כדי שעל ידי זה נחזה איך בחכמה שבה הוא מנהיג את עולמו, ולכן גם משפט לא שייך להגיד בו שהוא כינוי לרחמים, כי הבורא מעל דין ורחמים, הוא חסד עליון ואין סופי שמעל החסד, ואפילו חסד לא שייך להגיד בו, מרוב שהוא מופשט והוא באחדות גמורה של הכל ועליון על הספירות, ולכן אי אפשר לכנותו באף אחת מכל אלו המידות כלל, וכך שיבח אליהו הנביא זכור לטוב, את בורא העולמים]

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יְדֶךָ. דְּהָא רְשׁוּתָא אִית לָךְ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדֶךָ מַה דְּלָא אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְגַלְאָה לְשׁוּם בְּרַ נָשׁ עַד כְּעוֹן.

[אליהו הנביא אומר לרשב"י: קום בתודעה – כלומר עלה כמו בחינת עליית נשמה, כי מקודם אליהו דיבר, ועכשיו תורו של רשב"י לדבר, ואומר לו: הורד חידושי מילים של תורה על ידך, שהרי ניתנה לך רשות לגלות סודות נשגבים על ידך, רשות זאת לא ניתנה לגלותם לאף אדם עד הרגע והמעמד הזה, בר-נש הכוונה בעל שחכה]

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך יהנה הגלגל והגבורה והתפארת והנצח וההוד כִּי־כל
בשמים ובארץ לך יהנה הממלכה והמתנשא לכל לראש.

[לך נוצרו 10 ספירות להנהיג בהם את העולם, גדולה זה מידת החסד, כי כל בשמים ובארץ, הכוונה כל זה
כינאי ליסוד אות ברית קודש, שהיסוד מחבר בין שמים וארץ, בין הקב"ה לשכינה]

עלאין שמעו אנון דמיכין דחברון ורעיא מהימנא אתערו משנתכון. הקיצו ורננו שכני
עפר.

[מלאכים עליונים שסביב למעמד הקדוש הזה שרשב"י מדבר בו, ועליונים גם הכוונה חסד גבורה תפארת,
שהם כנגד 3 האבות, אברהם יצחק ויעקב, הם ישני חברון – במערת המכפלה, האבות ורועי/הרועה הנאמן,
שבכל ביתי נאמן הוא, הרי זה משה רבנו, רועה צאן הנשמות של ישראל אל גילוי הבורא בעולם-מתוך העלם,
ובעל הקנה רשם דברים בזה עוד... על נושא משה והאבות]

אלין אנון צדיקיא דאנון מסטרא דהווא דאתמר ביה אני ישנה ולבי ער. ולאן אנון
מתים.

[אלו הם צדיקים מצד השכינה שעליה נאמר, אני ישנה – בגלל הגלות, ולבי ער, ולכן מכיוון שהם צדיקים הם
לא קרויים מתים אלא חיים, ומכיוון שהיא ישנה בגלות גם הם בבחינת שינה]

ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו שכני עפר.

[ולכן מכיוון שהם יושנים נאמר בצדיקים אלו, הקיצו ורננו]

רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורננו לאתערוותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא. דעד
כען צדיקיא פלהו דמיכין וישנתא בחוריהון.

[רועי הנאמר אתה ואבותיך, הקיצו להתעוררות והתגלות השכינה, שהיא ישנה בגלות, בחינת על משכבי
בלילות, כי עד אז, הצדיקים כולם ישנים והשינה בחורי עיניהם]

מִיָּד יִהְיֶה בֵּית שְׂכִינָתָא תַּלְתָּ קָלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהִימָנָא וַיֵּימָא לִיה: קוּם רַעֲיָא מְהִימָנָא, דְּהָא
עָלָךְ אַתְמַר קוֹל דְּוַדֵּי דוֹפֵק לְגַבֵּאי בְּאַרְבַּע אַתְּוָן דִּילִיה.

[ברגע הגאולה-הגילוי הבורא בעולמו, השכינה אומרת לנשמת משה רבינו 3 קולות, קום רועי הנאמן, שהרי
עליך נאמר, קול דודי דופק, אליו 4 אותיות שם יהו"ה]

וַיֵּימָא בְּהוֹן פְּתַח־לִי אַחְתִּי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי. דְּהָא תַם עֲוֹנָךְ בֵּית צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
לְהִגְלוּתָךְ.

[וב4 אותיות שם יהו"ה, נאמרה פסוק: פתחי לי...]

אחותי כנגד י של יהו"ה שבאה להתחבר עם א של אדנ"י שם השכינה,

רעיתי, כנגד ה' ראשונה של דודה, שבאה להתחבר עם ד' שלה,

יונתי, כנגד ו', שבאה להתחבר עם נ' שלה,

תמתי-תאומתי, ה' אחרונה של יהו"ה, שבאה להתחבר עם י' שלה,

שהרי תם עונך בת ציון – כלומר העוונות שלנו שעשינו, שהם בחינת כתמי נידה-דין,

ומי יודע אם עונך אולי הכוונה לעניין מיעוט הלבנה- לבנה כינוי לשכינה שנאמר בה יפה כלבנה, כי אחרי
הגאולה נאמר: וְהָיָה אֹרֶה־הַלְבָנָה כְּאֹרֶ הַחֹהָ, בת ציון זה גם כינוי לשכינה הקדושה, אבל כנראה שהכוונה
לעונות שלנו, כי רשום: אל תראוני שאני שחרחרת, אלא היא עצמה טהורה וקדושה, והשחרות היא בגלל
הגלות]

נְשִׂאֲשִׁי נִמְלָא-טָל. מַאי נִמְלָא-טָל? – אֵלָא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַתְּ חִשְׁבְּתָּ דְּמִיּוּמָא
דְּאַתְחָרַב בֵּי מְקֻדָּשָׁא דְּעֵאלָנָא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלָנָא בִּישׁוּבָא, לָאוּ הֵכִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל
זְמַנָּא דְּאַתְּ בְּגָלוּתָא.

[מהו נמלא ט"ל? , שרשום בהם, כִּי טַל אֹרֶת טָלָךְ וְאַרְץ רְפָאִים תְּפִיל, כלומר ט"ל אורות הבורא, שמפילים את
הס"א מאחזית השכינה בגלות, שלא יהיה ארץ רפאים/חיצונים, אלא היא טהורה, בבחינת ומום אין בך
שבשיר השירים, ולכן אמר הקב"ה, את חשבת שמיום שנחרכ בית המקדש, שעליתי לביתי שלי, ועליתי
לישובי? ירושלים של מעלה[חיבור פנימי בין חכמה ובינה דאצילות], לא כך, אלא שלא עליתי כל זמן שאת
בגלות]

הָרִי לָךְ סִימָנָא: שְׂרָאשִׁי נִמְלָא-טָל, ה"א שְׂכִינְתָא בְּגִלּוּתָא.

שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחִיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד, אוֹת ה"א, אוֹת נָא וְאוֹת ה"א אִיהִי שְׂכִינְתָא דְלָא מְחַשְׁבֵּן ט"ל,

[וְהָרִי לָךְ הַסִּימָן, שֶׁלֹּא עֲזַבְתִּי אוֹתָךְ בְּגִלּוּת, וְעַכְשִׁיו מַחֲלִקִּים אֶת שֵׁם מ"ה לִ2 חֲלָקִים, חֶלֶק הַשְּׁפַע מוֹחִין וְחֶלֶק הַכִּלִּי שֶׁמִּקְבֵּל הַשְּׁפַע, חֶלֶק ט"ל שֶׁל שֵׁם מ"ה שֶׁל אוֹרַח אֲצִילוֹת, זֶה מֵה שֶׁנִּקְרָא ט"ל אוֹרוֹת, וְעַל זֶה נֹאמַר שְׂרָאשִׁי נִמְלָא ט"ל, וְה"א שֶׁל שֵׁם מ"ה, הוּא כִּנְגַד הַשְּׂכִינָה שֶׁכָּרַע בְּגִלּוּת, וְלִכְן הַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲיוּת שֶׁלֹּה בָּאִים הוּא מֵהָאֵרֶת ט"ל אוֹרוֹת, וְשֵׁם ט"ל הוּא: יו"ד-ה"א-וּא"ו, אֲבָל ה"א אַחֲרוֹנָה שֶׁל שֵׁם מ"ה הוּא כִּנְגַד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא לֹא בַחֲשׁוֹן הַגִּימָטְרִיָּה שֶׁל ט"ל]

אַלָּא אוֹת יו"ד, אוֹת ה"א וְאוֹת נָא וְדִסְלִיקוּ אֶתְּוֹן לְחַשְׁבֵּן ט"ל.

דְּאִיהִי מְלִיא לְשְׂכִינְתָא מִנְּבִיעוּ דְכָל מְקוֹרֵין עֲלָאִין.

[אַלָּא מֵה שֶׁכֵּן בַּחֲשׁוֹן הַגִּימָטְרִיָּה שֶׁל ט"ל הֵם אוֹתִיּוֹת יו"ד כִּנְגַד חֲכֵמָה דְּאֲצִילוֹת-אֲבָא, שֶׁמִּשְׁפִּיעַ ל ה"א כִּנְגַד בִּינָה דְּאֲצִילוֹת-אֲמָא עִילָאָה, שֶׁמִּשְׁפִּיעָה ל וּא"ו-זַעִיר אֲנַפִּין דְּאֲצִילוֹת, וְשְׁלוּשָׁתָם בִּיחַד עוֹלָם בְּגִימָטְרִיָּה ט"ל, וְכִשֶּׁהֲשַׁפַּע מִגִּיעַ לז"א, דוּדָה, הוּא מִמְלָא בַשְּׁפַע מֵאוֹתִיּוֹת יו"ו, אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא ה' אַחֲרוֹנָה, מִמְלָא אוֹתָהּ מִנְּבִיעוֹת הַמְּקוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל פְּרָצוֹף אֲרִיךְ אֲנַפִּין]

מִיֵּד קָם רַעְיָא מְהִימָנָא וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיָּה.

עַד כָּאֵן רְנָא דִּיחֻדָּא.

[מִיֵּד בְּרַגַּע הַגְּאוּלָּה-הַגִּילּוּי, יְקוּם רוּעִי הַנֶּאֱמָן-מִשֶּׁה רַבִּינוּ, וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים יַחַד אִיתוּ, כְּלוּמַר שֶׁזָּכוּ לְאוֹרוֹת הַגְּדוּלִּים שֶׁל גֹּמֵר הַתִּיקוֹן מִבְּחִינַת ט"ל אוֹרוֹת, עַד כָּאֵן סוּד הַיִּיחּוּד שֶׁל שֵׁם מ"ה, שֶׁמִּיִּיחַד קב"ה עִם הַשְּׂכִינָה]

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

[לְעוֹלָם-לְנֶצַח /עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ, אָמֵן - אִמְ"ת וְנִכּוֹן, - וְאָמֵן - כֵּן יְהִי רָצוֹן]